

Skatteministeriet

21. april 2021
J.nr. 2021-2232

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 352 af 8. marts 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

I forlængelse af afgørelsen SKM2014.112.SR, der sår tvivl om, hvorvidt det er praksis, at udskille givne aktiviteter i et landbrug, og vurdere disse aktiviteter uafhængigt af landbrugets øvrige drift, og måske med det resultat, at en landmand bliver beskattet hårdere, end hvis det blev accepteret, at samtlige aktiviteter, der udfoldes på et givet landbrug anerkendes som værende en del af landbrugets drift, bedes ministeren redegøre for praksis på området.

Svar

Hvis en person driver flere forskellige, adskilte aktiviteter, vil vurderingen af, om personen driver erhvervmæssig virksomhed, efter praksis som udgangspunkt skulle vurderes isoleret for hver enkelt aktivitet. Det betyder, at den enkelte aktivitet skal opfylde kravene til faglig forsvarlig drift, rentabilitet mv. for at blive anset for skattemæssigt at udgøre en erhvervmæssig virksomhed. Denne praksis baserer sig bl.a. på afgørelserne i SKM2014.112.LSR og SKM2019.287.BR.

Af Den juridiske vejledning fremgår følgende om afgørelsen i SKM2014.112.LSR:

” SKM 2014.112.LSR Drift af landbrugsvirksomhed med bortforpagtning af jordtilliggende og drift af stutteri blev anset for to selvstændige virksomheder. Landskatteretten fandt efter en konkret vurdering bl.a. på baggrund af omfanget af bortforpagtningen, at forpagtningen skulle udskilles fra virksomheden med besteval.

Stutteriet blev ikke anset for erhvervmæssigt drevet i de pågældende år, 2008-2010. Der blev lagt vægt på, at der havde været underskud i årene 1999-2012, når indtægten fra bortforpagtningen ikke blev medregnet.”

Det bemærkes i tilknytning hertil, at Landsskatteretten i to afgørelser af den 22. december 2020 har truffet afgørelse i en situation, hvor et interessentskab drev flere aktiviteter. Der var tale dels om et stutteri i form af opdræt og salg af konkurrenceheste, udlejning af hestebokse/opstaldning inkl. pasning, undervisning, træning, salg af udstyr m.v. dels om salg af konsulentbistand. I de konkrete sager anså Landsskatteretten aktiviteterne for at udgøre én samlet virksomhed, der skulle bedømmes efter den særlige ligningspraksis, der gælder for stutterier. Landsskatteretten udtalte i afgørelserne, at man på baggrund af det oplyste fandt, at aktiviteterne i interessentskabet havde en sammenhæng i en sådan grad, at aktiviteterne måtte anses for at være én virksomhed i form af drift af et hestecenter. Videre fandt Landsskatteretten, at interessentskabet fremadrettet havde udsigt til et resultat på 0 kr. eller derover efter driftsmæssige afskrivninger og således var drevet erhvervmæssigt i skattemæssig forstand i de påklagede år.

Skatteministeriet har vurderet, at de to afgørelser af 22. december 2020 ikke er i overensstemmelse med gældende ret, og at der er tale om principielle afgørelser. Sagerne kan desuden have betydning for et større eller ukendt antal skatteydere. Det er således i overensstemmelse med Skatteministeriets Retssagsvejledning besluttet at indbringe afgørelserne for domstolene. Afgørelserne i disse sager vil kunne få betydning for praksis på området.